

stand, og dermed fortsætter kursen mod lommepengesaftundet.

Prisen for flere tiårs økonomisk letsindighed er nu oppe på over 60 mia. kr. årligt i rentebetalinger, penge, vi reelt intet, og jeg vil gerne understrege intet får for. Danske skatteydere og erhvervslivet lider under verdens højeste skattetryk og må magtesløse se til, mens der måned efter måned betales mere end 5 mia. kr. i renter af statens gæld, over 1.000 kr. om måneden pr. dansker fra spædbørn til oldinge. De penge kunne være brugt til noget langt, langt mere fornuftigt, og det kunne eksempelvis være anstændigere forhold for vore ældre og i sygehussektoren. Men regeringen tør ikke se de kendsgerninger i øjnene og foretage det fornødne.

I en sådan situation kunne man vel forvente, at opsvinget blev udnyttet til at begynde en tilbagebetaling af gælden, men i stedet fortsætter den socialdemokratiske regering kursen mod den økonomiske afgrund. Ganske vist kan vi se, at regeringen forsøger over for befolkningen at give indtryk af det stik modsatte, men ledighedstal sminket ind i orlovsordninger, efterløn osv. er uacceptabelt. Kendsgerningerne er jo, at mindre end en tredjedel af Danmarks befolkning i dag forsørger resten i form af lønninger til offentligt ansatte eller overførselsindkomster.

Så kunne man spørge: Hvor længe vil skaffedyrene blive ved med at være til grin her i samfundet? Hvor længe vil de finde sig i at være spændt for en håbløs socialdemokratisk politik, der jo dag for dag udmagrer dem?

Regeringen kender kun én opskrift på at føre økonomisk politik, det er at øge skatte- og afgiftstrykket for så at give en vis del af pengene retur, efter at de har været inde og vende i det offentlige bureaukratiske system. Skulle man være i tvivl om det danske skattetryks størrelse, kan man blot læse statistikken fra OECD og EU, der til regeringens store irritation ubarmhjertigt gang på gang afslører hulheden i skatteministerens påstand om et faldende skattetryk. Tilskud til dit og tilskud til dat! Derved gøres endnu flere afhængige af det offentlige, og det er desværre i god overensstemmelse med socialdemokratisk politik.

Frem for at sætte skatterne ned, sætter regeringen skatterne op. Det forsøges sminket med navne som grønne afgifter, der imidlertid fører direkte til en forværring af det private erhvervslivs konkurrenceevne med deraf følgende stigning i arbejdsløsheden. Dertil kommer stigende skatter ude i kommuner og amter som resultatet

af en lang række nye offentlige opgaver pålagt af regeringen med deraf følgende udgifter.

Af åbningsstalen kunne vi også konstatere, at når det drejer sig om at sende milliarder af kroner til udlandet i ulandshjælp, ja, så er der heller ingen smalle steder for regeringen. Regeringen elsker jo at rejse rundt i verden og lege en slags julemand for skatteydernes regning. Der uddeles bl.a. med rund hånd penge til lande med kolossale militærudgifter og sågar atomvåben.

Samtidig har regeringen i sin blåøjede naivitet været fremme med tanker om at skære ned på vort eget forsvar. Lad mig sige det omgående: Fremskridtspartiet vil ikke blindt afvise besparelser på forsvaret, men det kræver, at disse besparelser bliver fornuftige, og at det kan ske ud fra den grundlæggende holdning, at det danske forsvars effektivitet ikke svækkes. Det er meget vigtigt for os.

Men det drejer sig altså om at rage sammen til sig selv. Vi ser jo, at så er der ingen smalle steder. Jeg tænker her på Det Konservative Folkeparti, og jeg fristes næsten til at sige den øvrige venstrefløj. Den sikrede sig jo som bekendt i foråret flertal for en mangedobling af støtten til partierne.

Statsministeren talte også om at sætte gang i erhvervslivet, og det lyder også smukt, men jeg må bl.a. minde om, at regeringen jo har indført mulighed for, at amter og kommuner kan drive erhvervsvirksomheder i konkurrence med det private erhvervsliv. Så kunne man spørge: Er der nogen, der sagde inkonsekvens? Ganske vist påstår regeringen med indenrigsminister Birte Weiss i spidsen, at der bliver tale om konkurrence på såkaldt lige vilkår. Men det er og bliver utopi at forestille sig, at den offentlige sektor ikke vil udnytte muligheden for at gribe ned i borgernes lommer, når eventuelle underskud på erhvervsaktiviteter skal dækkes ind. Det viser erfaringerne.

I Folketinget var det Det Radikale Venstre og CD sammen med vennerne fra Enhedslisten og SF, der stemte de offentlige erhvervsaktiviteter igennem, men rundt om i landet sad en lang række kræmmersjæle fra Venstre og De Konservative i borgmesterstolene, og de klappede i deres små hænder ved udsigten til socialiseringen af dansk erhvervsliv.

Den meget alvorlige tilstand, vi har set i Esbjerg omkring Ri-Bus, en tilstand, der jo som bekendt har lammet et stort område både i og uden for Esbjerg – og det burde statsministeren netop kende til – har været med til, at politiet